

bam ba lina

TEATRE PRACTICABLE

bambalina.es

Una proposta escènica per a xiquets i xiquetes
de 4 a 10 anys al voltant de la creativitat, la plàstica
i el sentit artístic.

Inspirat en els artistes:
Joan Miró / Yayoi Kusama / Jeff Koons

Sinopsi de l'espectacle

S'introdueixen els materials compositius: **Formes, colors, volums, espais i perspectives en connexió amb els sentits, les emocions i la raó.**

Es proposen una sèrie de jocs amb tres formes geomètriques bàsiques: el cercle, el quadrat i el triangle, per descobrir que són l'ànima de la majoria d'objectes creats per les persones.

S'assimilen els colors bàsics a les emocions més primàries i fàcils d'identificar pels xiquets. Al relacionar els colors amb les emocions es descobreix una manera concreta de capturar les emocions i poder intervindre en elles.

Es proposen diverses creacions que ocurreran en escena fent evident i comprensible el procés de creació.

Una escultura volumètrica que agafa moviment.

Una xicoteta peça literària (un conte) que narra un dels actors als xiquets inspirat en les estrelles i la música.

Un poema dadaista que parla del sentit de la poesia i de l'art per a les avantguardes de principis del segle XX i el connecta amb l'art dels pallassos.

A partir de les obres de tres artistes fonamentals s'introdueixen tres maneres personals y molt significatives per d'entendre l'art.

Joan Miró: L'imaginari infantil recuperat i transformat en art.

Yayoy Kusama: Els processos mentals que ens ofusquen poden aflorar convertint-se en obres d'art, impedit així que ens trastornem.

Jeff Koons: El xiquet gran que juga amb la vida, els diners i l'art.

Els tres artistes tenen un gos com obra representativa i esta anècdota aprofita per tancar el cercle de la peça que volem crear.

Proposta escènica

Es tracta d'un muntatge teatral per a **xiquets i xiquetes de 4 a 11 anys** al voltant de la creativitat, la plàstica i el sentit artístic.

Inspirat en els artistes:

Joan Miró / Yayoi Kusama / Jeff Koons

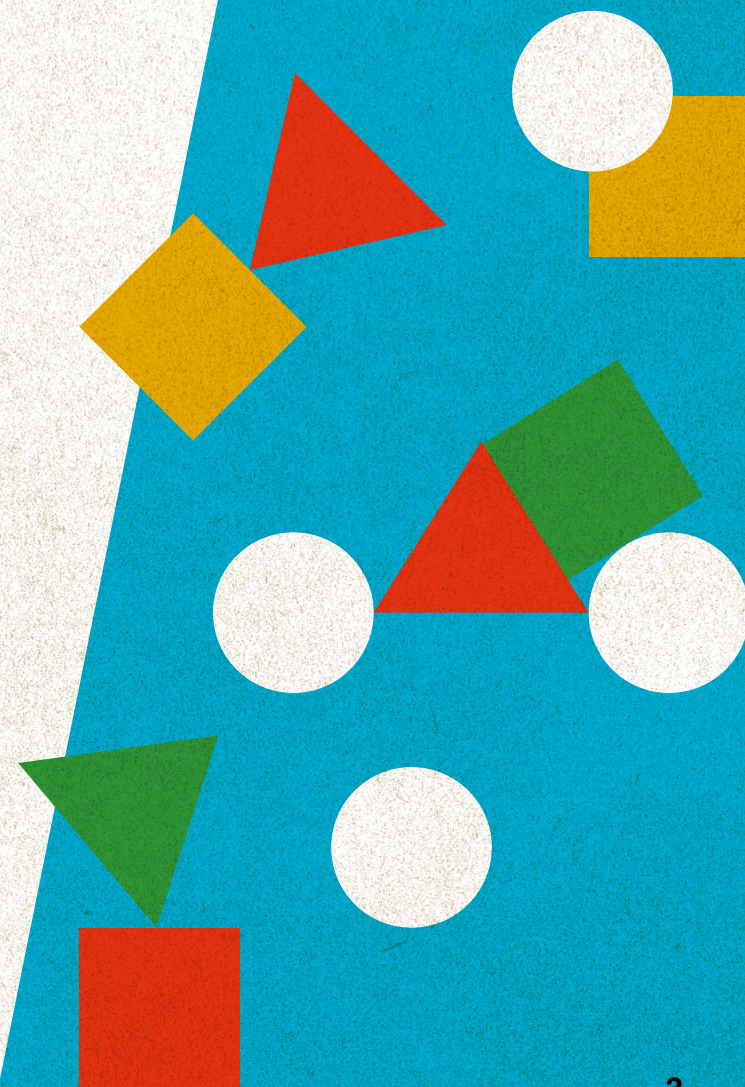
És un muntatge ideat per a tres actors-titellaires amb habilitats interpretatives i plàstiques.

La dramaturgia s'inspira en els processos creatius contemporanis i motiva a l'espectador a fer un viatge sensorial que eixamplarà la seua sensibilitat i estimularà el seu talent creatiu.

El concepte de la peça escènica inclou la interactivitat física del públic, l'activació sensitiva i emocional de l'espectador mitjançant diversos recursos plàstics i teatrals i l'estimulació visual i auditiva, a més de la introducció a l'univers creatiu de tres artistes d'un gran impacte cultural en el nostre temps.

La intenció principal és materialitzar d'alguna manera comprensible per als xiquets i xiquetes l'enorme valor de les arts plàstiques en el desenvolupament de la creativitat personal i la seua contribució a l'equilibri emocional. L'art aporta un efecte beneficiós a la majoria de les persones en proporcionar una via d'expressió i comunicació amb el món que ens envolta.

Tots els continguts adquireixen un gran valor pedagògic al mostrar-se d'una manera senzilla, interrogativa i oberta, pensant sempre en el caràcter lúdic dels xiquets i les xiquetes i la seua inacabable curiositat. El muntatge també aporta molt de material útil a l'aula i molt fàcil d'integrar en els programes escolars d'educació infantil i primària.

Materials compostius

Formes, colors, volums, espais i perspectives
en connexió amb els sentits

Suau	▶	Aspre
Punxonós	▶	Tou
Tranquil·litzador	▶	Enervant
Pesat	▶	Lleuger
Lluminós	▶	Fosc
Ordenat	▶	Caòtic
Estrident	▶	Harmoniós
Lleig	▶	Bonic
Acollidor	▶	Provocador
Rígid	▶	Elàstic

Formes, colors, volums, espais i perspectives
en connexió amb les emocions

ROIG	ira / ràbia / frustració / agressivitat
BLAU	nostàlgia / tristesa / melancolia / enyorança / abatiment / pena
VERD	plaer / goig / desig / harmonia / tranquil·litat / confort
GROC	alegria / excitació / eufòria / felicitat
BLANC	netedat / puresa / harmonia / pau / tranquil·litat / buidor
NEGRE	por / incertesa / inquietud / angoixa / desorientació

Materials compositius

Formes, colors, volums, espais i perspectives en connexió amb el pensament o la raó

Cercle

Es dibuixa amb un compàs. És redó i dins podem posar moltes coses: confeti, monedes, llentilles, arandeles... Podem dibuixar un sol redó, una taronja redona, una roda de bicicleta redona i el globus terraqui.

Un cercle roig és un botó d'alarma.

Un cercle blau és el planeta Terra.

Un cercle verd és un caramel de menta.

Un cercle groc és el sol.

Un cercle blanc és la lluna.

Un cercle negre és el botó de la jaqueta de mon pare.

Quadrat

El quadrat es fa amb quatre pals de la mateixa mida. Amb quatre pals xicotets fem un quadrat xicotet i amb quatre pals grans fem un quadrat gran. Hi ha moltes coses quadrades. Una finestra, un tauler de parxís, un mocador, un pòsit, un dau, un coixí...

Triangle

El triangle té tres angles, tres cantonets, tres pics, que punxen... també poden assenyalar una direcció: cap ací!, cap allà! i si mirem el triangle des de dins té tres raconets, tres «ves», una «V» de volar, la segona «V» de viure sota una teulada que també té forma de «V», i una tercera «V» que és un vas per beure aigua... glu! glu! glu! Un barquet de paper, un diamant, un senyal de trànsit.

Els colors i les emocions

Quan m'obliguen a fer una cosa que no vull fer per res del món...

Quan em peguen, em criden o em deixen de banda...

Quan em diuen que no aprofite per a res...

Se'm tanquen els ulls, els punys i els pensaments...

I se'm fa una pilota roja que creix i em pressiona des de dins.

I sembla que vaja a fer-me esclatar...

Què faig?

Esclatar, no! Cridar, no!

He d'agafar eixa pilota roja i...

Llançar-la molt alt perquè es faça xicoteta, xicoteta, xicoteta...

I es convertisca en guix, guix roig, i pinte en la paret amb molta força i energia fins que el guix es desgasta completament i desapareix. I la meua ràbia queda pintada en la paret i jo lliure de males idees i pensaments.

Quan estic contenta perquè demà és el meu cumple i vindran tots els amics i em faran regals. I farem carreres de sacs i bregues amb pistoles d'aigua, i hi haurà pastís i cucanya. Es que no puc suportar-ho de tan contenta que estic, vull que el meu cumple siga ja! No puc esperar! Es que me'n puge per les parets! Ai! Ai! Ai!

Agafe la meua corda groga de botar i bote, i bote... i vaig tan ràpida que fabrique una esfera groga de felicitat, jo estic dins, botant, i mentre bote i ric pense en les espelmes i cante per dins el happy birthday, i compte els meus anys, perquè sóc molt major, més major que l'any passat i l'anterior. Sóc increïblement majooooor...!! I vaig tan de pressa i em canse tant que he de parar i tota la felicitat que estava fora ara la tinc dins, molt a dins, i és genial!

Ai! No puc dormir... tanta obscuritat em fa por. Sembla que de dins la foscor vaja a eixir un monstre. Un monstre negre com el carbó, com els núvols negres quan hi ha tempesta, com el cel d'hivern, com una taca de tinta... Però no encenc la llum, vull aprendre a ser valenta. Mire el monstre i li veig la cara, i no sembla tan terrorífic, i el torne a mirar, i sembla que vullga dir-me alguna cosa, i em somriu... I ara em fa carantoines i monades, i de sobte fa com si em tinguera por ell a mí, però com ha de tindre por un monstre de mí? I veig la meua por desde fora... Mira la por com s'allunya! La meua por no té sentit, és absurda i una mica de babaus. Ja no em fa por perquè el monstre és meu, el meu amic de la meua imaginació.

El color com a material viu que dibuixa i pinta

El color **ROIG**. Una cinta tèxtil molt lleugera de cent metres **ROJA** adherida a un gran pinzell. El pinzell pinta l'espai. Dibuixa formes. Els xiquets des del públic segueixen el joc agafant el pinzell i movent la cinta **ROJA** infinita.

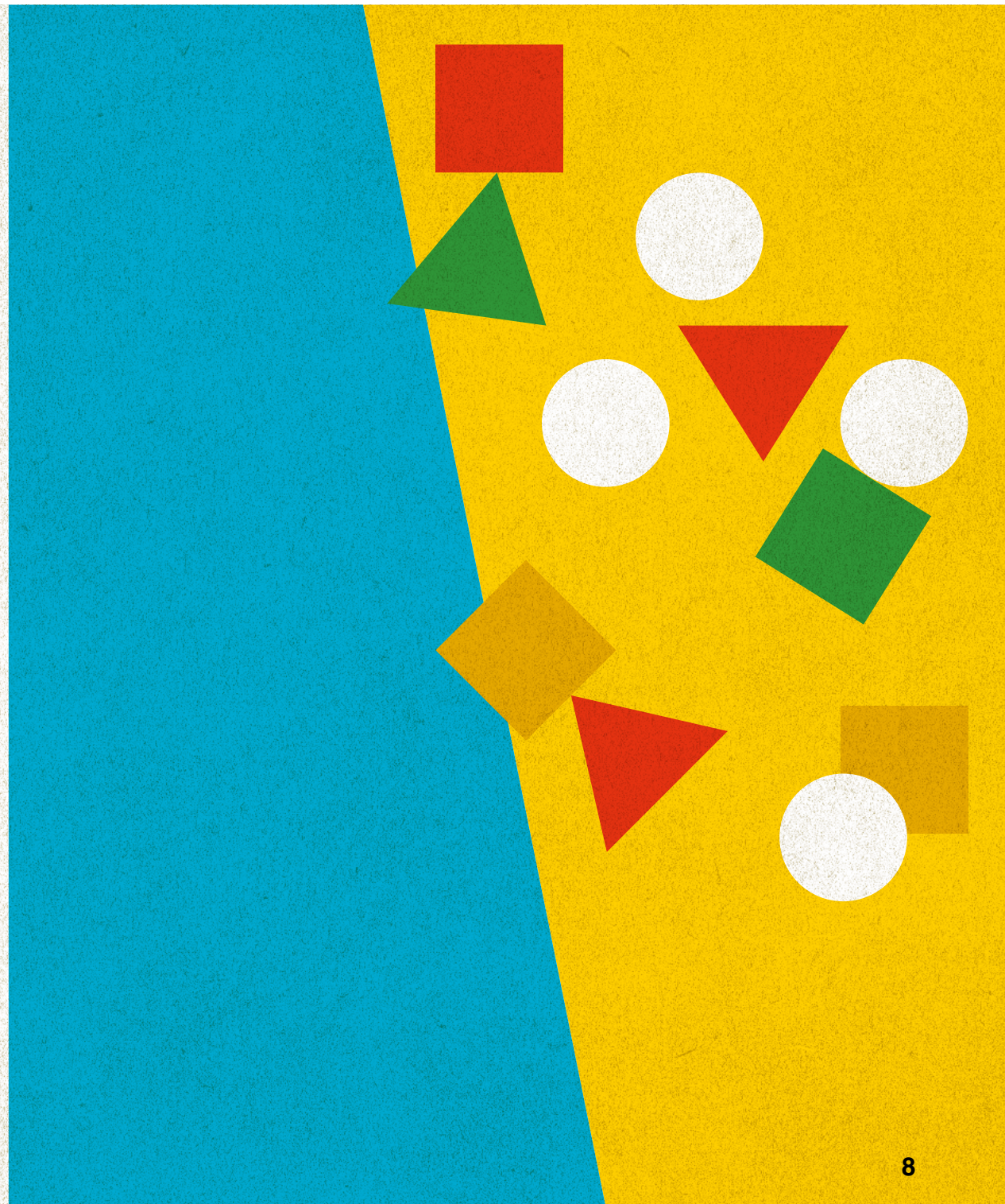
Una pilota unflable gegant **GROGA**. La pilota s'escapa al públic. Els xiquets juguen amb la pilota gegant fins que torna a l'escenari. Potser siguen dos pilotes.

Unes llanternes molt potents amb les que juguen els actors, amb una llum groga com la del sol. Uns espills redons que es poden manipular amb les mans i que porten adherida una gelatina **VERDA**. Els xiquets del públic juguen amb els espillats i aconseguen que la llum es torne de color verd i il·lumina una ballarina, que és una planta que viu i balla mentre juga amb els rajos de llum que projecten els xiquets sobre ella. Música.

Una tela molt gran color **BLAU** cel amb mil cascavells cosits com estrelles. La tela es desplega amb l'ajuda dels xiquets que són públic. La tela cobreix completament el públic. Els actors proveeixen de canyes llargues alguns xiquets que les posen dretes com a màstils que sostenen la tela. Es crea una cúpula de tela gegant i un dels actors conta la història de la xiqueta que sabia escoltar les estrelles. Els cascavells fan notes musicals distintes segons la seua mida. Cada estrella té un so especial i únic. El cel és l'instrument més gran que existeix. I quan sona crea una simfonia immensa.

Escultura forma / volum

Des de l'escenari els actors llancen unes peces sòlides amb formes i colors diferents. Cada peça l'ha de recollir un xiquet del públic. Cada peça té un número que l'identifica i determinarà l'ordre en el qual els xiquets pujaran a l'escenari. Totes les peces són adhesives per totes les seues cares i els xiquets van apegant-les sobre una base segons se'ls entoixa, a la fi creen una escultura. L'escultura està ideada de tal manera que, una vegada muntada, es pot moure i es converteix en una espècie de titella enorme que es mou i s'expressa gràcies a la manipulació que d'ella fan els actors. L'escultura desenvolupa un joc que l'explica.

Un poema dadaista

Un micro inalambric de mà amb el que es demana als xiquets una frase per tal d'escriure entre tots una poesia dadaista.

Els actors adopten una impostura de clown i construeixen uns personatges que connecten absurd i clown en un context avantgardista.

Amb un diàleg típic de pallasos els pallasos proposen la composició d'un poema dadaista entre tots.

- Què paxa xiquets?
- Què paxa xiquetes?
- Jo no soc una xiqueta, sóc un xiquetu?
- Hola xiquetu, jo xiqui... xiqui... xiquirrintintín!
- Hola xiquirrintintín!
- Hola, xiquirrintintón!
- Jugues amb mi, xiquirrintintín?
- No, que em pegaràs, xiquirrintintón.
- *(Xiquirrintintón plora desconsoladament)*
Però es que sense pegar no té gràcia.
- Val! *(Sense esperar-se-ho li espolsa una galtada a Xiquirrintin)*

- *(Xiquirrintintín fa l'intenció de plorar mentre crida...)* M'has fet pupaaaaaa...!
(Però de sobte se n'adona que no li n'ha fet, de pupa) No, no m'has fet pupa! *(I li la torna. A partir d'eixe moment fan un joc de bofetades típic de clown i acaben morts de risa)*
- Hola paxaxo.
- Hola paxaxo.
- Tu no paxaxo. paxaxo jo.
- Jo, paxaxo poeta.
- Poteta? Jo dos potetes. Poteta dreta. Poteta esquerre.
- Jo dos potets, potet de paraules i potet de sentiments. Paxaxo poeta, sí. Amb dos potets per fer poetía potet a potet.
- Oh! Poetía!
- Qué bonica és la poetía!
- Jo vull una poetía dadaísta!
- Dedeísta!
- Didiísta!
- Dodoísta!
- DUDUÍSTA!
- Com és una poetía DUDUÍSTA?
- Il·lògica, absurda, irracional, impertinent...
- Què és impertinent?
- Que importuna.
- Què és importuna?

- *(Importunant l'altre físicament)*
Que et posa incòmode, que et fa la punyeta, que t'irrita, que et punxa, que t'altera, que et molesta...
- M'estàs importunant, Pallaxo!
No em fa gràcia!
- La poetía Dadaista ha de fer gràcia.
- Ai! Quina gràcia!, no? Jo faig gràcia?, soc Dadaista? Mira, mira!
(Fa carantoines).
- Ara només et falten unes poques onomatopeies.
- O-NO-MA-TO-PE-IES?
- *(Li explica què és una onomatopeia a base d'onomatopeies)*
Ah!

Amb el joc que han establert de les onomatopeies i la mímica expliquen als xiquets del públic que entre tots compondran un poema **dadaista**. Un baixa a la platea i demana frases, paraules i onomatopeies als xiquets i l'altre escriu, en gran, el poema a l'escenari.

Quan tenim el poema acabat, els dos pallasos el reciten interpretant-lo **dadaísticament**.

Perdó, **duduísticament**.

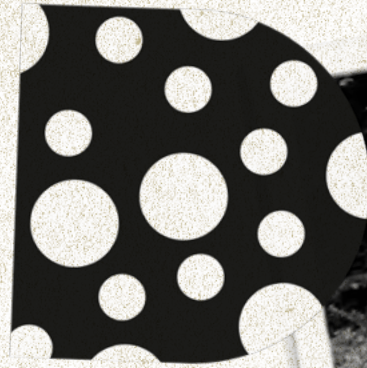
Yayoi Kusama

La ment és una carabassa

Un titella de **Yayoi Kusama** apareix en escena.

Porta les butxaques plenes de pilotes de ping-pong.

Es crea un joc coreogràfic que evoluciona amb un repic de pilotetes constant i penetrant. Yayoi no suporta el soroll i acaba trencant el joc. Per un moment es queda parada amb la respiració agitada. Ara treu de les butxaques cercles adhesius blancs com les pilotes de ping-pong i va apegant-les sobre la superfície de tots els elements que troba a escena.

Els actors manipulen amb la música (que ha anat estructurant-se i fent-se a poc a poc més harmònica) dos marionetes de fils abstractes construïdes amb pilotes de ping-pong que creen una espècie de dansa repetitiva i tranquil·litzadora de punts blancs.

Yayoi flota ingràvidament, balla i s'asserena amb la música i el moviment.

Joan Miró

El que somia un xiquet

Una pintura de **Joan Miró**.

Els personatges que apareixen en el llenç agafen vida i contenen una xicoteta història.

El rectangle cent peus es menja el llenç del quadre i tots es queden desquadrats.

El gossidinosaire lladrimaula.

La reina de tres cabells s'enfada molt perquè se li ha tacat el seu vestit negre amb una gota de pintura gegant roja.

Quina nit més fosca, més pobra, amb només tres estrelles. Tres estrelletes!

L'individu i l'indívidua fan ventosa: *blorp! blorp!* i s'adhereixen a les parets.

La reina negra unfla la taca groga gegant.

La taca groga explota i ho tinta tot de color groc.

La reina negra unfla la taca roja gegant.

La taca roja explota i ho tinta tot de roig.

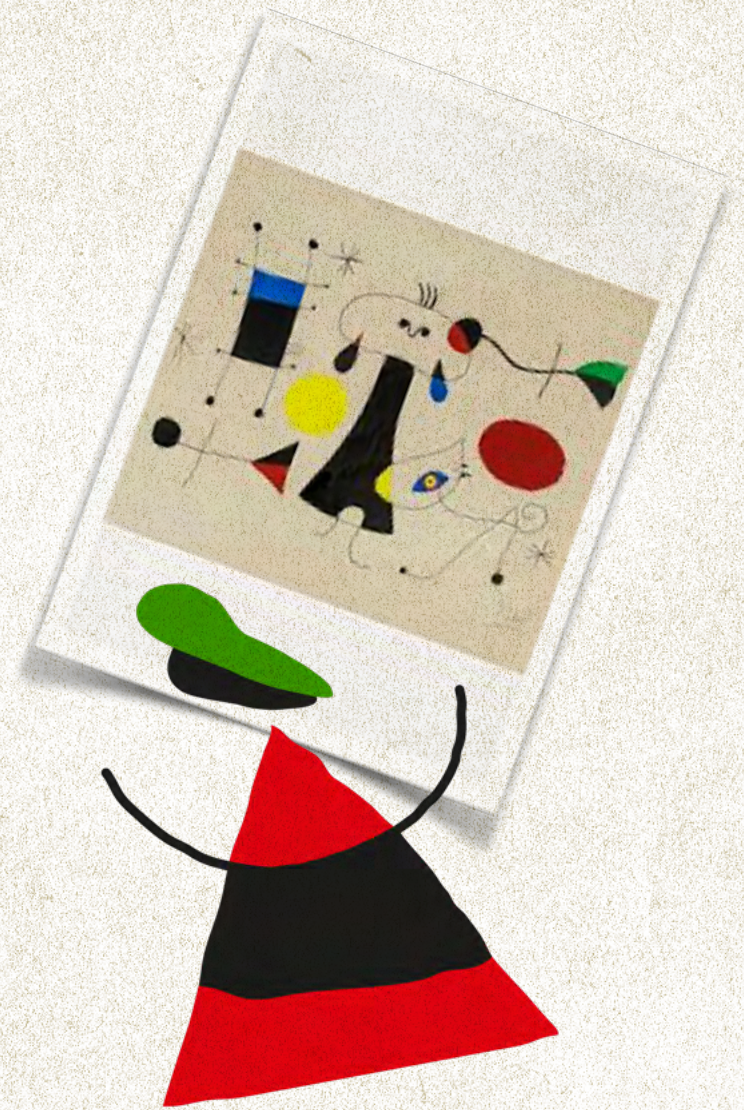
ROIG + GROC
GROC + ROIG
TARONJA

La reina negra unfla una taca de color taronja que resulta ser un globus salsitxa de color taronja.

Un dels actors regira el globus i munta un típic gosset de color taronja.

El gos taronja lladra emetent la paraula «Money» que sona com un lladruc.

L'actor ha fabricat, sense adonar-se'n la famosa escultura de Jeff Koons.

Jeff Koons

El joc dels diners i de l'art

Es tractava d'un tub gegant del qual ha sorgit un gos gegant que es mou per l'escena. El gos continua lladrant amb la paraula «money» i es tira pets d'un dòlar... molts dòlars.

Els pets són flors.

Es tira molts pets.

L'escenari s'ompli de flors.

Amb totes eixes flors els actors confeccionen altra famosa escultura de **Jeff Koons**.

PUPPY (El famós Puppy del Guggenheim de Bilbao)

En escena el baloon dog i el Puppy de Jeff Koons amb el gossidiosaure de Miró i altre gos característic de Yohji Kusama. Els quatre es posen a lladrar i amb els seus lladrucs componen una cançó final que ballen amb els seus manipuladors.

**I ballant i cantant
l'espectacle s'ha acabat.**

**bam
ba
lina**

TEATRE PRACTICABLE

Bambalina Teatre Practicable

Carrer Manyà, 5-baix
46009, València

T. (+34) 96 391 13 73
info@bambalina.es

DISTRIBUCIÓ

T. (+34) 664 576 071
marisol@bambalina.es

CAMPANYES ESCOLARS

+34 647 791 529
maribeldidactica@bambalina.es
www.bambalina.es/didactica

bambalina.es